

תפ (באר שבע) 55637-06-25 - מדינת ישראל נ' זרי אל קרינאוי (עציר) - הובא שב"ס

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 55637-06-25 מדינת ישראל נ' אל
קרינאוי(עציר)

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

בעניין: המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ המתמחה ינית טרייבץ

נגד

הנאשם זרי אל קרינאוי (עציר) - הובא ע"י שב"ס
ע"י ב"כ עו"ד מוני בן מוחה

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות הבאות:

גניבת רכב, עבירה לפי סעיף 413ב(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

זיוף סימני זיהוי של רכב - עבירה לפי סעיף 413ט לחוק העונשין.
תקיפה הגורמת חבלה של ממש בת זוג, עבירה לפי 382(ג) לחוק.
איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק.

2. כתב אישום מתוקן - התיק העיקרי - ת"פ 55637-05-25 - תקיפה הגורמת חבלה של ממש בת זוג, איומים, והפרת הוראה חוקית

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, היו הנאשם והגברת אל קרינאוי (להלן: "**המתלוננת**") בני זוג נשואים מזה כ-4 שנים. במועד הרלוונטי לעובדות כתב האישום, התגוררו הנאשם בשכונה מספר 17, בית 80 בקומה השלישית בעיר רהט (להלן: "**הבית**").

ביום 28.09.2023 במסגרת מ"ת 60625-09-23, שוחרר הנאשם בתנאים הכוללים מעצר בית מלא בכתובת שכונה 17 בית 77 ברהט (להלן: "**ההוראה החוקית**"), אולם מיד לאחר מתן ההוראה החוקית, שב הנאשם להתגורר בביתו המפורט לעיל.

בתאריך 13.06.2025 בשעה 23:30 או בסמוך לכך, בבית נתגלע ויכוח בין הנאשם

למתלוננת, אז קילל הנאשם את המתלוננת ודרש ממנה לעזוב את הבית. במעמד המתואר לעיל, אמרה המתלוננת לנאשם שהשניים ילכו לבית משפט ויתגרשו, בתגובה, אמר הנאשם למתלוננת "לא", התקרב אל גופה ותקף אותה בכך שאחז בידה הימנית בחוזקה. במעמד זה, צעק ואיים הנאשם על בני משפחתו בכך שאמר שהוא לא רוצה שהמתלוננת תישאר בבית ושאלם היא לא תצא הוא ישרוף את הבית ולא אכפת לו להיכנס שוב לכלא. מיד לאחר מכן, עלה הנאשם אל הבית בעוד המתלוננת ישבה על הספה, אז שאל הנאשם את המתלוננת אם היא לא רוצה ללכת, בתגובה, ענתה המתלוננת לנאשם שזה הבית שלה ואם הוא רוצה שהיא תלך שייתן לה ₪ 50,000 או שיתגרשו והיא תיקח את חפציה. בתגובה, הנאשם ניגש למטבח הבית, אחז בצלחות זכוכית והטיח אותן לעבר הרצפה, הצלחות נשברו. מיד ובהמשך הגיעו בני משפחתו של הנאשם ולקחו את הנאשם אל קומת הקרקע, עד להגעת כוחות משטרה לבית, בזמן זה, עלתה המתלוננת לגג הבית ואחיו של הנאשם הזעיק משטרה.

3. תיק שצורף ת"פ 60610-09-23: כתב אישום מתוקן - תיק גניבת רכב וזיוף סימני זיהוי של רכב

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לעובדות כתב האישום היה הנאשם הבעלים של רכב מסוג סקודה ל.ז. 576-87-701 (להלן: "רכב הסקודה").

ביום 14.09.2023 בין השעה 06:20 לשעה 18:10, נגנב על ידי אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר"), רכב מסוג טויוטה קורולה ל.ז. 325-19-902 (להלן: "הרכב"), שבבעלות ינקו רון (להלן: "המתלונן"), ואשר חנה בחניית פארק ההייטק גב ים בבאר שבע. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בין תאריך 14.09.2023 לתאריך 19.09.2023 במסגרת הסדר שסוכם קיבל הנאשם מהאחר את הרכב, בדרך שאינה ידועה למאשימה, זאת במטרה להעבירו לשטחי הרשות הפלסטינאית.

בתאריך 19.9.2023 בשעה 20:09 נהג הנאשם ברכב והעבירו משטחי מדינת ישראל, לשטחי הרשות הפלסטינאית, דרך מחסום מיתר (להלן: "המקום"), זאת לאחר שהחליף את לוחית הזיהוי של הרכב והתקין עליו לוחית זיהוי אחרת, שמספרה 29-366-56 תוך שנהג הליווי נוהג ברכב הסקודה ומלווה אותו. מיד ובסמוך למתואר לעיל, בסמוך למקום, לאחר שצוות של איתוראן חסם את הרכב בו נהג הנאשם, עצר הנאשם את הרכב, יצא ממנו, עלה על רכב הסקודה בו היה נהג הליווי ונמלט מהמקום. בעשותו את המתואר לעיל, גנב הנאשם את הרכב בכך שנטל את הרכב מהמתלונן באמצעות האחר והעבירו למקום אחר בנסיבות המצביעות על כוונה שלא להחזירו למתלונן. עוד בעשותו את המתואר לעיל, זייף הנאשם או שטש את סימני הזיהוי של הרכב או של חלק מהרכב, דבר אשר הקשה על זיהוי של הרכב.

4. בתאריך 9.11.25 הגיעו הצדדים להסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע במיחוס לו בכתב האישום המתוקן. ההסדר לא כלל הסכמה עונשית כלשהי. בתאריך 8.12.25 צירף הנאשם את תיק ת"פ 60610-09-23 (כתב אישום מתוקן) הודה והורשע. הצדדים טענו לעונש.

5. תסקיר שירות המבחן

התסקיר התקבל ביום 21/09/2025 במסגרת תיק ת"פ 60610-09-23, הנאשם כבן 29, נשוי, תושב רהט. טרם מעצרו התגורר בבית הוריו. הנאשם השלים 10 שנות לימוד. יצא

לעבוד בגיל צעיר בשל מצב כלכלי דחוק בבית הוריו (משפחה המונה 8 ילדים, הנאשם הוא השישי). טרם מעצרו לא עבד והתקיים מקצבת נכות.

שירת שירות צבאי מלא כלוחם בגדס"ר הבודאי. במהלך שירותו נחשף למראות קשים ובעקבותיהם אובחן כסובל מפוסט-טראומה (PTSD). בנוסף, סובל ממגבלות פיזיות בעקבות תאונת דרכים שעבר לפני כשנתיים (פגיעות גב וגפיים).

הנאשם מוכר למערכת בריאות הנפש משנת 2019, אובחן עם הפרעה פסיכואפקטיבית ואושפז פעמיים בעבר. הנאשם לא התמיד במעקב רפואי, בין השנים 2022-2024 לא הגיע לביקורות ולא רכש טיפול תרופתי. הנאשם הסביר זאת במצוקה כלכלית ובהפניית משאביו לטיפול פוריות.

הנאשם מדווח על פחדים, סיזימים והפרעות שינה. בבדיקה מ-2024 לא נמצאה פסיכופתולוגיה מג'ורית או כוונות אובדניות.

עבר פלילי - לחובתו שתי הרשעות בגין אימים והוצאת נשק מרשות הצבא (נדון למאסר בבי"ד צבאי).

בהתייחס לעבירה הנוכחית (רכב גנוב) - הנאשם טען כי התבקש על ידי אדם אקראי להעביר רכב למחסום תמורת תשלום זעום, ללא ידיעה כי הרכב גנוב. הנאשם אינו מביע חרטה, מתקשה להסביר את מניעיו ונוקט בטשטוש ובהסתרה מול שירות המבחן בנוגע למעורבותו.

גורמי סיכון (מוקדי עבריינות): מצב נפשי מורכב והפרעה מאובחנת שאינה מטופלת תרופתית. קושי בקבלת סמכות וגבולות, אימפולסיביות ונוקשות חשיבתית.

נטייה להאשים גורמים חיצוניים, צמצום חלקו בעבירות וריכוז עצמי בצרכיו ובפגיעתו האישית. עמדות המעניקות לגיטימציה למעבר על החוק ותעסוקה לא יציבה.

גורמי סיכוי לשיקום: הנאשם מבטא שאיפות עתידיות לאורח חיים נורמטיבי.

שירות המבחן מתרשם כי הנאשם מתנהל בחוסר שקיפות, נוטה להסתיר פרטים ומצמצם את אחריותו הפלילית. בשל השילוב בין מצבו הנפשי הלא מטופל, עברו הפלילי והקושי לבחון את דפוסי התנהגותו הבעייתיים - שירות המבחן אינו בא בהמלצה שיקומית או המלצה לשחרור.

טיעוני הצדדים לעונש

6. **בי"כ המאשימה** הגישה גיליון רישום פלילי (ת/1), גיליון רישום תעבורתי (ת/2) וטיעונים לעונש בכתב (ת/3). המשימה עותרת לקביעת שני מתחמי ענישה נפרדים בגין שני האירועים מושא כתבי האישום -

א. בגין ת"פ 60610-09-23 - לאור מהות העבירה ונסיבותיה, עותרת המאשימה לקביעת **מתחם ענישה הנע בין 11 ל-20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.**

ב. בגין ת"פ 55637-06-25 - לנוכח חומרת המעשים, עותרת המאשימה לקביעת **מתחם הנע בין 14 ל-26 חודשי מאסר בפועל, בצירוף רכיבי ענישה נלווים.**

באשר לאירוע הרכב בתיק משנת 2023 - הנאשם פעל בצוותא עם אחר במטרה לגנוב רכב ולהעבירו לשטחי הרשות הפלסטינית. מדובר בעבירה המצריכה תכנון מוקדם ופוגעת קשות ברכוש הציבור ובביטחונו.

באשר לאירוע האלימות והאיומים במשפחה משנת 2025 - הנאשם הפר ברגל גסה הוראה חוקית (מעצר בית) שניתנה במסגרת הליך המעצר (מ"ת 60625-09-23). במהלך ויכוח עם אשתו, איים עליה הנאשם במפורש כי "שרוף את הבית" אם לא תעזוב. המאשימה מדגישה כי במגזר, אמירה של גבר כלפי אישה בדבר גירושין כפויים נועדה להלך אימים ולהטיל מורא. יתרה מכך, מי שנאלץ להזעיק את המשטרה היה אחיו של הנאשם, עובדה המלמדת כי הנאשם אינו סר למרותם של ערביין.

באשר לעבר הפלילי ותסקיר שירות המבחן - טענה המאשימה כי לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל עבירות איומים משנת 2021 ועבירות נשק משנת 2017, דבר המלמד על דפוס התנהגות שורשיים. תסקיר שירות המבחן מצייר תמונה מדאיגה. שכן, לפי התסקיר הנאשם מתקשה להסביר את המניעים למעשיו ואינו פועל בשקיפות מול השירות. אובחנו מוקדי סיכון מובהקים: תפיסות עולם נוקשות, אימפולסיביות, היעדר לקיחת אחריות והשלכתה על גורמים חיצוניים, וריכוז עצמי גבוה.

בשים לב לטענת ההגנה כי מצבו הנפשי (פוסט-טראומה) מהווה נסיבה לקולא, המאשימה טוענת כי מדובר בנסיבה לחומרה. העובדה שהנאשם אינו מטופל ואינו נוטל תרופות באופן עקבי, כפי שעלה מהתסקיר בניגוד לטענת בני משפחתו, מגבירה משמעותית את המסוכנות הנשקפת ממנו לציבור ולמשפחתו.

לאור המלצת שירות המבחן לענישה מוחשית והצטברות הממצאים לחובתו, המאשימה מבקשת למקם את עונשו של הנאשם בחלקם האמצעי של המתחמים. לפיכך, המאשימה עותרת להשתת מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרתיע בעבירות רכוש ואלימות, התחייבות כספית, קנס ופיצוי הולם למתלוננים וכן פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, בשל השימוש ברכב לביצוע העבירה.

המאשימה ביקשה להשלים טיעוניה לעונש כמענה לטענת ההגנה לקרבה לסייג -

המאשימה מתנגדת לטענת ההגנה בדבר קרבה לסייג לאחריות פלילית (לפי סעיף 40ט(א)(9) לחוק העונשין). הודגש, כי לא כל אבחנה נפשית או מצב נפשי נתון מובילים בהכרח למסקנה משפטית של קרבה לסייג, ובמקרה זה, הראיות מצביעות על תמונה הפוכה. עיון בחוות הדעת של הפסיכיאטר המחוזי, מסמך שהוגש כראיה מטעם ההגנה, מלמד כי במועדים הסמוכים לביצוע עבירת האלמ"ב, הנאשם היה קוהרנטי ומודע לחלוטין למעשיו. הפסיכיאטר, אשר ביסס את קביעותיו על חומרי החקירה והערכה קלינית, לא מצא פגיעה ביכולת השיפוט או בהבנת המציאות של הנאשם במידה המצדיקה הקלה בעונש.

לאור כל הנאמר לעיל, לאור העובדה שהנאשם פעל מתוך מודעות מלאה, ובהיעדר תשתית ראייתית המלמדת על פגיעה ממשית ביכולתו להבין את הפסול שבמעשיו, המאשימה מבקשת לדחות את הטענה לקרבה לסייג ולגזור את דינו של הנאשם בהתאם למתחמי הענישה שהוצגו ולמסוכנות הנשקפת ממנו.

7. **ב"כ הנאשם** הגיש מסמכים רפואיים (נ/1), חו"ד פסיכיאטרית (נ/2) ומסמכים מאגף שיקום הכרה בנאשם כנכה מאת אגף שיקום נכים של משרד הביטחון (נ/3).

ההגנה אינה חולקת על הצורך בקביעת שני מתחמי ענישה נפרדים נוכח השוני בין האירועים. עם זאת, ההגנה עותרת לכך שבגזירת העונש הכולל, יפעיל בית המשפט את "מבחן השכל

הישר" ולא ינקוט בשיטת חישוב אריתמטית של "אחד ועוד אחד". הנאשם בחר "לנקות שולחן", להודות באשמה ולקחת אחריות, ויש לתת לכך ביטוי משמעותי בהקלה בעונשו. **באשר למצבו הנפשי והטענה לקרבה לסייג** - שתי העבירות בוצעו על רקע מצב נפשי רעוע. הנאשם מאובחן כסובל מסכיזופרניה וממחלה סכיזו-אפקטיבית (מגובה במסמכים מד"ר קפצן והכרה של משרד הביטחון). לדבריו, מחלתו היא תולדה ישירה של פוסט-טראומה (PTSD) משירותו הצבאי כלוחם בעזה. הנאשם חווה "פלשבקים" ואירועים דיסוציאטיביים המשפיעים על תפיסת המציאות שלו ועל יכולתו לשלוט בדחפיו.

באירוע גניבת הרכב, הנאשם לא היה ה"מוח" מאחורי העבירה אלא נוצל כ"טרף קל" בשל מצבו הנפשי והדיכאון העמוק בו היה שרוי. לאור המסמכים הרפואיים, ההגנה טוענת לקרבה לסייג לאחריות פלילית (סעיף 40ט(א)(9) לחוק העונשין), המצדיקה הקלה משמעותית הן בקביעת המתחם והן במיקומו של הנאשם בתוכו.

התייחסות ההגנה לעבירת האלמ"ב והפרת ההוראה החוקית - בניגוד לטענת המאשימה, הנאשם לא איים בגירושין ככלי שליטה. מכתב האישום עולה כי המתלוננת היא זו שדרשה גירושין והתנתה זאת בתשלום כספי.

מדובר ברף נמוך ביותר של אלימות - משיכה ביד שגרמה לסימן חולף, ללא שימוש בנשק וללא פגיעה משמעותית. כמו כן, מדובר בהפרה מינורית בתוך מתחם המגורים המשפחתי, ללא ביצוע עבירה נלווית חמורה, ולכן השפעתה על העונש צריכה להיות מזערית. על כן, **בעבירה זו, מתחם העונש ההולם צריך להתחיל ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.**

הנאשם התנדב לשירות קרבי במקומות הקשים ביותר. הטענה כי אין להקל עמו בשל מחלתו היא חטא על פשע; המדינה היא ששלחה אותו, הוא נפגע בשירותה וראוי שבית המשפט יתחשב בכך כשיקול חסד וצדק. זאת ועוד, בניגוד לנטען, הנאשם מטופל על ידי משפחתו המסורה הדואגת למצבו הסייעודי והתרופתי.

עברו הפלילי של הנאשם דל וכולל הרשעה אחת בלבד, כאשר גם העבירה הצבאית בעברו קשורה הדוקות לפרוץ מחלתו.

הנאשם עצור מזה 6 חודשים בתנאים קשים עבור אדם במצבו הנפשי. ההגנה עותרת להסתפק בימי מעצרו או לקבוע עונש ברף התחתון ביותר של המתחם. ככל שבית המשפט היה גוזר עבודות שירות לאדם חופשי, הרי שבגזירת מאסר בפועל יש להחיל יחס המרה מקל (לפי פסיקה שהוגשה). לאור מצבו הכלכלי (קצבת נכות) והעובדה שהמתלוננת ביקשה להפיק רווח כספי מהאירוע, אין מקום להטיל קנס או פיצוי. כמו כן, אין להטיל פסילת רישיון, המהווה כלי חיוני לניידותו של נכה צה"ל, בגין עבירה שבוצעה לפני זמן רב. הנאשם שהה בתנאים מגבילים ובמעצר זמן רב, שילם מחיר כבד על חירותו, ומצבו הרפואי הייחודי מחייב גישה שיקומית ומתחשבת ולא ענישה מחמירה.

8. **דברי הנאשם** - הנאשם תיאר את שירותו הצבאי, אליו התגייס עם נתונים גבוהים (פרופיל 97) מתוך שאיפה ומוטיבציה להקדיש את חייו למערכת הביטחון. הוא הבהיר כי במהלך שירותו כלוחם נחשף למראות קשים ולסיטואציות לחימה מורכבות, לרבות הריגת מחבלים, אירועים אשר הובילו לפגיעה נפשית ששינתה את מסלול חייו מקצה לקצה.

לדברי הנאשם, הוא היה אדם נורמטיבי, עובד כפיים בקיבוץ מגן, אשר מצבו הבריאותי והתפקודי הידרדר עד לשפל המדרגה בעקבות השירות. הוא הדגיש כי המעצר בבית הסוהר קשה עבורו ואינו תואם את צרכיו הרפואיים הייחודיים. הנאשם ציין כי עבר אשפוזים פסיכיאטריים וכי הוא מטופל בתרופות חזקות המשפיעות על כל תחומי חייו. הנאשם ביטא תסכול עמוק מכך שעל אף ששרד הביטחון מכיר במצבו, הוא מוצא עצמו כיום ללא קצבה או תמיכה כלכלית, עד כדי כך שנאלץ להסתייע בחסדי אחרים למחייתו הבסיסית.

הנאשם הביע צער על האירועים שבגינם הוא עומד לדין. הוא הבהיר כי מעולם לא ביקש להזיק וכי מעשיו, ככל שנעשו, הם תולדה של מצבו הנפשי המורכב וההידרדרות הקשה שחוה.

דין והכרעה

9. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

10. **מתחם הענישה בתיק העיקרי - ת"פ 55637-05-25 - תקיפה הגורמת חבלה של ממש בת זוג, איומים, והפרת הוראה חוקית:**

במקרה דנן, הערכים החברתיים שנפגעו בביצוע עבירת התקיפה הם הגנה על שלמות גופו של האדם, חייו, וביטחונו. יש לציין שמעשי אלימות בתוך מערכת יחסים זוגית נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת הואיל ומדובר במעשים בתוך מערכת המבוססת על אמון הדדי, הקושי בחשיפה ומצבה של המתלוננת כאשר היא קרועה בין מצב של אלימות לבין רצון לגונן ולשמור על הקשר, לצד הנזקים הקונקרטיים והפוטנציאליים, בעיקר מתחום הרגשי והנפשי הנלווים לעבירות מסוג זה. ראה הנאמר ברע"פ 4875/11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.1.12) והפסיקה הרבה המאוזכרת שם.

בנקודה זו יש לציין התייחסות הפסיקה לגישה המחמירה שיש לנקוט כלפי אלו הנוקטים באלימות כלפי בנות זוגם: "**חדשות לבקרים אנו שומעים על אישה נוספת אשר התווספה למעגל האלימות, ולעיתים ההתנהלות האלימה המתחילה באופן מתון, מסלימה לאלימות חמורה ביותר המסתיימת בתוצאות טראגיות של ממש. על בית המשפט לומר באופן חד וברור כי התנהלות שכזו דינה אחד - עונש מאסר מאחורי סורג ובריח ולתקופה משמעותית. מתגבר הצורך בענישה הולמת, מרתיעה ומשמעותית שמעבירה מסר חברתי תקיף נגד תופעות אלו ואף מגלמת בתוכה הכרה במצוקתן של נפגעות העבירה ובנזק שנגרם להן**" (ע"פ 51/23 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (13.06.23)).

11. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מעלה כי מדובר בפגיעה ממשית אולם זו אינה מצויה ברף הגבוה. הנאשם התקרב אל גופה של המתלוננת ותקף אותה בכך שאחז בידה הימנית בחוזקה. במעמד זה, צעק ואיים הנאשם על בני משפחתו בכך שאמר שהוא לא רוצה שהמתלוננת תישאר בבית ושם היא לא תצא הוא ישרוף את הבית ולא אכפת לו להיכנס שוב לכלא. במעשיו המתוארים תקף הנאשם את המתלוננת

וגרם לה לחבלה של ממש בדמות המטומות בגפיים העליונות. עוד יש לציין שהנאשם אחז בצלחות זכוכית והטיח אותן לעבר הרצפה והצלחות נשברו. התנהלותו של הנאשם מעידה על סממני התנהגות כוחנית ואלימה. מנגד, לא ניתן להתעלם מהנתון לפי כתב האישום כי המתלוננת התנתה את עזיבתה בקבלת סך של 50,000 ₪ מהנאשם.

מדיניות הענישה

12. בחינת מדיניות הענישה במקרים דומים מעלה כי ניתנה ענישה במגוון רחב, תוך התחשבות בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה:

רע"פ 643/24 **חודוס נ' מדינת ישראל** (29.01.24) - הנאשם הורשע לאחר הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים בגין 2 אירועים שונים במסגרתם נקט באלימות כלפי בת זוגו, באחד הכה במכת אגרוף על פניה של בת זוגו ובשני משך בשיער ראשה והכה אותה במכת אגרוף, **בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 10 ל 24 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל עבר פלילי בעבירות אלימות החל בהליך שיקומי נדון ל 11 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש נדחו.

עפ"ג (חיפה) 26397-07-21 מדינת ישראל נ' עואד (14.12.21), המשיב הודה והורשע בעבירות איומים, תקיפת בת זוג והפרת צו שיפוטי, בכך שתפס את בת זוגו בכתפיה, דחף אותה לעבר הקיר ובעט ברגלה. **בית משפט השלום קבע מתחם ענישה לכלל העבירות הנע ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 4,000 ₪**. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וגזר 5 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ת"פ (ראשל"צ) 46518-11-20 מדינת ישראל נ' פיליפצ'וק (12.4.21) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות איומים, הפרת הוראה חוקית ותקיפת בת זוג. הנאשם איים על חייה של המתלוננת, באחת הפעמים בדרך של שליחת מסרון, בעוד שהתקיפה הייתה ברף חומרה נמוך ותוך הפרת תנאי שחרור. **בנסיבות אותו מקרה נקבע כי מתחם הענישה נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל**, ועל הנאשם הושת עונש של 12 חודשי מאסר בפועל כעונש עיקרי, בעיקר לנוכח עברו הפלילי המכביד.

ת"פ (ב"ש) 34175-02-21 מדינת ישראל נ' עבדלעזיז - הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירות של איומים והפרת הוראה חוקית, **נקבע מתחם ענישה הנע בין 4 ל 12 חודשי מאסר בפועל**, בית המשפט הטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. כמו כן, באשר למתחם הענישה בגין ביצוע עבירת הפרת הוראה חוקית, בע"פ 12161/15 **דלאל נגד מדינת ישראל** (03/09/15) קבע בית המשפט העליון כי: "דומני אפוא כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית נע בין חודשים ספורים עד שנה, גם כאשר מנוצלת ההפרה לביצוע עבירות נוספת".

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג) ונוכח המפורט בכתב האישום, אופי העבירות בהן הורשע הנאשם ולאור עקרון ההלימה, אני קובע בגין ת"פ 55637-05-25 כי **מתחם העונש ההולם לעבירה בה הודה והורשע הנאשם נע**

בין 7 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

14. **במסגרת ת"פ 60610-09-23 - תיק גניבת הרכב וזיוף סימני זיהוי של רכב פגע** הנאשם בערכים חברתיים של הזכות לקניין, הביטחון האישי והמוגנות הציבורית. מעשיו של הנאשם מבטאים חוסר הכרה בכך שקניינו הפרטי של אדם אינו הפקר ומערערים את הסדר הציבורי.

בחינת נסיבות המקרה מובילה למסקנה כי נגרמה פגיעה משמעותית בערכים אלו. הנאשם לא פעל בחלל ריק, אלא היה חלק בלתי נפרד ממימוש תוכנית עבריינית משותפת. הנאשם קיבל לידיו רכב גנוב, פעל לזיוף סימני הזיהוי שלו על ידי החלפת לוחיות הרישוי בלוחיות אחרות וזאת במטרה להוציא את הרכב אל מחוץ לתחומי מדינת ישראל. הנאשם נהג ברכב הגנוב ממרכז הארץ ועד למחסום מיתר, בדרכו לשטחי הרשות הפלסטינית, כשהוא מלווה ב"רכב ליווי" (מסוג סקודה) שנועד לסייע בהוצאה לפועל של העבירה.

חומרת מעשיו של הנאשם מקבלת משנה תוקף נוכח התנהלותו ברגע החשיפה; לאחר שצוות "איתוראן" חסם את נתיב נסיעתו, נטש הנאשם את הרכב הגנוב, עלה על רכב הליווי ונמלט מהמקום.

15. על הערכים המוגנים בעבירות גניבת הרכב ועל הצורך בענישה מרתיעה, עמד בית המשפט העליון בע"פ 7163/13 **כסוואני נ' מדינת ישראל** :

"עבירה של גניבת רכב היא עבירה חמורה, ולצידה עונש מקסימלי של 7 שנות מאסר. היא פוגעת בקניין, בפרטיות ובתחושת הביטחון של המשתמשים ברכב במובן הצר, ומסבה נזק כלכלי במובן הרחב בשל העלאת פרמיות הביטוח בגין ריבוי גניבות כלי רכב ... בית המשפט העליון עמד זה מכבר על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה במקרים אלו (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (12.5.1996); ..."

עבירת גניבת רכב נחשבת כ"מכת מדינה" מזה שנים רבות, וכזו מחייבת הטלת ענישה מחמירה, לצערנו מדובר בעבירה קלה לביצוע אך קשה לאיתור. רשויות אכיפת החוק מקדישות משאבים רבים למיגור תופעה זו, בעיקר בדרום הארץ.

16. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, יודגש, כי מדובר בעבירות שבוצעו לאחר תכנון מוקדם יחד עם אחר, התוכנית העבריינית יצאה לפועל. ניכר כי המניע העיקרי לביצוע העבירות הינו השגת רווח כלכלי קל ומהיר. לקולא, אציין כי הרכב נתפס על ידי צוות איתוראן. חלקו של הנאשם הינו בשלב מאוחר יותר, עת קיבל הרכב הגנוב לידיו, לצורך העברתו לשטחי הרשות.

מדיניות הענישה הנוהגת:

א. רע"פ 4075/21 **הרמן נ' מדינת ישראל** (9.6.21), הנאשם הורשע בביצוע עבירה אחת של גניבת רכב- אופנוע, ללא עבירות נוספות. בעניינו של המבקש קיימות 9 הרשעות קודמות. **בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע ביו 5-18 חודשי מאסר. בית המשפט השלום גזר עליו 7 חודשי מאסר בעבודת שירות, מאסר מותנה וקנס.** ערעורו על

העונש לבית המשפט המחוזי נדחה, ובקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ב. ע"פ (ב"ש) **32962-05-21 אלחמידי נ' מדינת ישראל** (14.07.21)- הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בשתי עבירות של גניבת רכב. כפי העולה מכתב האישום המתוקן הנאשם קשר ביחד עם אחרים להעביר כלי רכב גנובים לתחומי הרשות, כשחלקו של הנאשם התמצה בהעברת כלי הרכב הגנוב לתחומי הרשות. **בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 16 ל 34 חודשי מאסר בפועל**, הנאשם נעדר עבר פלילי נדון ל **13 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית**. בית משפט המחוזי קיבל הערעור והקל בעונשו של הנאשם, והפחיתו ל 9 חודשי מאסר בפועל.

ג. עפ"ג (ב"ש) **35830-03-21 אלקרינאוי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)**- ערעור על החלטת בית משפט השלום לפיה הוחלט להטיל על המערער 11 חודשי מאסר בגין ביצוע עבירות של גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח. צורף תיק נוסף של המערער בגין ביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית. מכתב האישום עולה, כי המערער קיבל לידו רכב גנוב מאחר, הניע את הרכב באמצעות מפתח מותאם ונהג למחסום "מיתר" בכוונה להעבירו לשטחי הרשות בעידו אינו מורשה לנהיגה וללא כיסוי ביטוחי. בתסקיר לעונש שהוגש בעניינו של המערער צוין כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. עוד צוין בתסקיר כי המערער מתקשה להציב גבול פנימי להתנהגותו, מתקשה להפעיל שיקול דעת במצבי קונפליקט ובלטו בעניינו קווי חשיבה ילדותיים ועמדות קורבניות. למערער קיימת הרשעה בגין ביצוע עבירות רכוש ותיק מב"ד בו הוגש נגדו כתב אישום לבית משפט השלום. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והפחית בעונשו של המערער כך שחלף 11 חודשי מאסר בפועל, **המערער ירצה 9 חודשי מאסר בעבודות שירות**. בית המשפט המחוזי, נתן דעתו לכך, שלא יוחסה למערער מעורבות בתכנון הגניבה, אלא רק בקבלת הרכב מידי אחר.

ד. ת"פ (ב"ש) **3956-09-22 מדינת ישראל נ' אבו סבית (פורסם בנבו)**- הנאשם הורשע בקשירת קשר עם אחר לגנוב רכב. בהמשך, גנב האחר רכב והעבירו לנאשם אשר נהג בו עד שנעצר במחסום משטרת. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט לקח בחשבון את העובדה כי מדובר בבחור צעיר, נעדר עבר פלילי, וכי הטלת עונש מאסר בפועל עשוי לפגוע בנאשם ובפרנסתו. על כן, בית המשפט גזר על הנאשם **8 חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית**.

ה. ת"פ (ב"ש) **28839-02-24 מדינת ישראל נ' ברהום (פורסם בנבו)**- הנאשם הורשע בעבירה של גניבת רכב. מכתב האישום עולה כי רכבו של המתלונן נגנב בידי אחר תוך שחלון דלת הנהג נופץ ומנגנון ההנעה והקודן פורקו. בהמשך לאמור, הועבר הרכב לנאשם. הנאשם נהג ברכב הגנוב לכיוון מחסום מיתר. **בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין 9 חודשי עבודות שירות ועד 20 חודשים** וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר

שירוצה בדרך של עבודות שירות.

ו. ת"פ 48191-01-23 **מדינת ישראל נ' שבת (פורסם בנבו)** הנאשם הורשע בעבירות של גניבת רכב ונהיגה בקלות ראש. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 8 חודשי עבודות שירות.**

ז. רע"פ 5749/22 **מזרחי נ' מדינת ישראל (01.09.22)** הנאשם הורשע בשתי עבירות גניבת רכב, בית משפט השלום **קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל 18 חודשי מאסר בפועל.** ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הוחמר ל 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, חלף 300 שעות של"צ. יתר רכיבי הענישה, שכללו מבחן לשנה, מאסר מותנה, 3,000 ₪ קנס ו- 2,000 ₪ פיצוי נותרו על כנם. בית המשפט העליון הבהיר כי העונש מתחשב כראוי במכלול הנסיבות, הולם את חומרת מעשי הנאשם ואף מקל עמו.

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג) ונוכח המפורט בכתב האישום, אופי העבירות בהן הורשע הנאשם ולאור עקרון ההלימה, אני קובע בגין ת"פ 60610-09-23 כי **מתחם העונש ההולם לעבירה בה הודה והורשע הנאשם נע בין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.**

18. לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. לא התקיים הליך שיקומי רציף או מעמיק.

הקרבה לסייג לאחריות פלילית

19. בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של הנסיבות הקשורות **בביצוע העבירה.** מצבו הרפואי של הנאשם (נ/1) - מטעם ההגנה הוגשו מסמכים רפואיים המפרטים את מצבו הנפשי של הנאשם. יוער, כי מרבית התיעוד, ובכללם סיכום הביקור מקופת חולים "מאוחדת" (נ/1), אינו מהעת האחרונה. מהתיעוד מיום 6/2/24 עלה כי הנאשם, כבן 27, אובחן כסובל מהפרעה סכיזו-אפקטיבית ועבר אשפוזים פסיכיאטריים בעבר (האחרון שבהם בשנת 2019). עוד עולה כי הנאשם אינו מקפיד על רכישה ונטילה של הטיפול התרופתי שהומלץ לו וכי לא עמד בקשר טיפולי רציף בשנתיים האחרונות.

20. חוות הדעת הפסיכיאטרית (נ/2) - בחוות הדעת מיום 2.7.25 צוין כי בעת הבדיקה נמצא הנאשם משתף פעולה, מתמצא ורגוע. הפסיכיאטר התרשם מחשיבה מאורגנת, שיפוט חברתי שמור ותובנה מלאה למצבו. לא נמצאו עדויות למחשבות שווא, הזיות או מצב פסיכוטי פעיל. הפסיכיאטר קבע מפורשות כי התנהגותו של הנאשם לא נבעה מתסמינים נפשיים שפגעו ביכולתו להבין את טיב מעשיו או את הפסול שבהם, ולא נפגעה יכולתו לשלוט בעצמו. לפיכך, נקבע כי הנאשם היה אחראי למעשיו בעת האירוע.

21. המסקנה העולה מהמסמכים השונים כי ההגנה לא הוכיחה קיומו של קשר סיבתי בין המחלה לבין ביצוע העבירות. לא כל התנהגות הקשורה בהפרעה ממנה סובל נאשם מקימה עילה לטענת "קרבה לסייג לאחריות פלילית". חוות הדעת והמסמכים מצביעים אמנם על נאשם הסובל מהפרעה סכיזו-אפקטיבית, אך אין בכך כדי לקבוע כי הפרעתו הביאה לפגם כלשהוא בשליטתו העצמית או בהבנת מעשיו בעת האירוע.

על כן, לא מצאתי כי מתקיימת "קרבה לסייג" המשפיעה על קביעת מתחם העונש. עם זאת, בשים לב לעצם קיומה של האבחנה הרפואית ומצבו הנפשי הכללי, באתי למסקנה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם. אמנם, לנאשם עבר פלילי אולם אין מדובר בעבר פלילי משמעותי, לחובתו הרשעה ישנה מבי"ד צבאי (שנת 2017) שאינה ממין העניין ואילו הרשעה נוספת ויחידה בעבירה של איומים הינה משנת 2021, העבירה בוצעה בשנת 2018 ובגינה הוטלה התחייבות בלבד.

22. בגזירת **העונש המתאים לנאשם**, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

בעניינו של הנאשם, כבן 29 ונשוי, עולה תמונה מורכבת; נסיבות חיים המלוות במוגבלות פיזית ונפשית, לרבות פוסט-טראומה משירותו הצבאי כלוחם ופגיעות מתאונת דרכים, בגין התקיים מקצבת נכות. מנגד, לחובתו עבר פלילי בתחומי האיומים והנשק. תסקיר שירות המבחן הצביע על קושי ממשי ביכולתו של הנאשם לבחון את מניעיו; הוא פעל בטשטוש ובחוסר שקיפות, תוך נטייה להשליך אחריות על גורמים חיצוניים ולצמצם את חלקו באירוע הפלילי. בסיכום האבחון בלטו מוקדי סיכון הכוללים נוקשות מחשבתית, אימפולסיביות וריכוז עצמי גבוה.

יחד עם זאת, יש לתת את המשקל הראוי לכך שהנאשם בחר בסופו של יום להודות במעשיו במסגרת ההליך המשפטי. בהודאתו זו, לא זו בלבד שקיבל אחריות פורמלית על מעשיו, אלא אף חסך זמן שיפוטי יקר והעיד על רצון לסיים את ההליך. לכך מצטרפת התנצלותו המפורשת בדבריו האחרונים בפני בית המשפט, המהווה צעד חיובי אל מול קביעותיו השליליות של התסקיר.

באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם מאסר בפועל וענישה נלווית. יחד עם זאת, נוכח נסיבותיו האישיות כפי שפורטו מטעם ההגנה ולאור המפורט במסמכים הרפואיים והיותו מוכר למערכת הנפשית נוכח פוסט טראומה ממנה סובל לאחר שירות צבאי משמעותי, מצאתי למקם את עונשו בתחתית מתחם העונש.

עוד מצאתי לתת משקל ל"ניקוי השולחן" מצד הנאשם באופן שהעונש הכולל לא יהיה תוצאה אריתמטית של חיבור העונשים אלא מתן משקל לנסיבות האישיות, לחלוף הזמן ביחס לעבירת גניבת הרכב וחפיפת העונשים באופן שיינתן משקל לחומרת המעשים אל מול החרטה, ההודאה, קבלת האחריות ומצבו הנפשי של הנאשם לאור ההפרעה הנפשית ממנה סובל.

23. הרכיבים הכספיים

בשים לב להודאת הנאשם והעבירות בהן הורשע ולאחר ששמעתי הטיעונים ודברי הנאשם בנוגע למצבו הכלכלי והיותו מקבל קצבת נכות, באתי למסקנה כי יש לפצות את בעל הרכב בגין גניבת הרכב תוך שנתתי דעתי לעובדה כי הרכב נתפס ולא הועבר לשטחי הרשות. כמו-כן, יש להטיל על הנאשם קנס כספי הואיל ומדובר בעברת רכוש שבוצעה מתוך מניע כלכלי ולפיכך אף הענישה צריכה לשאת רכיב כלכלי. עם זאת, בקביעת הקנס, יש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ובעובדה כי הוא לא היה מחולל עבירת הגניבה אלא חלק משני בביצוע העבירה.

לא מצאתי מקום לקביעת פיצוי למתלוננת בתיק האלימות שכן מדובר באלימות ברף שאינו גבוה, החבלה לא הותירה סימנים משמעותיים לאורך זמן והאירוע התרחש על רקע וויכוח בענייני גירושין כאשר גם המתלוננת הביעה את דרישתה לקבלת רכיב כספי משמעותי.

24. לעניין עונש הפסילה, היה ראוי להטיל עונש פסילה בפועל הואיל והנאשם עשה שימוש פסול ברישיון הנהיגה לצורך העברת הרכב הגנוב. עם זאת, לאור נסיבותיו של הנאשם, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, חלקו המשני בביצוע העבירה וחשיבות רישיון הנהיגה ככלי שיקומי, מצאתי לבוא לקראת הנאשם ולהסתפק עונש פסילה על תנאי.

25. סוף דבר

אשר על-כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 13 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בגין התיקים בהם הודה והורשע והכל בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש או אלימות מסוג עוון לרבות עבירה של הפרת הוראה חוקית ולמעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב.

ד. פיצוי בסך 2,500 ₪ למתלונן מר רון ינקו (ע"ת 3) ת.ז. 311430045 שישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.5.26 ובראשון לכל חודש שאחריו.

ה. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו שישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.10.26 ובראשון לכל חודש שאחריו עד סיום מלוא תשלום עמוד 12

הקנס.

ו. פסילה על תנאי למשך 4 חודשים לתקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר ככל ויעבור עבירה כלשהיא לסימן ה'1 לפרק י"א לחוק העונשין.

ז. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ שלא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע או אלימות מסוג פשע. **[ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול].**

את הפיצוי והקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ו, 11 ינואר 2026, במעמד הצדדים.